

Hans Jensens 1. maj-tale

Taler

Hans Jensen
Formand for LO

Dato

1. maj 2002

Det er mindre end et halvt år siden, og vi husker det tydeligt. Den nye forvandlede statsminister trådte ind på banen med budskaber om nye velfærdsreformer - en helt ny profil for det borgerlige Danmark. Den fik ikke for lidt.

I dag står vi tilbage med indtrykket af en regering fyldt med paradokser, en regering uden bud på de store udfordringer.

Pusten er hurtigt gået af det nye hold. Paraderne er oppe, og der er ikke meget, der tyder på, at man evner at stå kampen til ende.

Ja, - der er et lidt forpjusket indtryk, vi nu får af regeringen, selvom de nu gør sig ihærdige anstrengelser for forskønnelse.

Historien er kort, men det er de klare indtryk af deres gerninger ikke.

Husker I, hvordan regeringen bebudede nye stærke indsatser på uddannelsesområdet under valgkampen. Ganske kort tid efter præsenterede de et forslag til finanslov, som nærmest maltrakterede alle uddannelser.

Dernæst kaldte statsministeren det for en tanketorsk og rettede lidt på situationen uden at løse de økonomiske problemer.

Senest skal uddannelse og viden være nøglen til fremtidens vækst. Men hvem kan tro på det med den forhistorie. Og de starter med at lægge brugerbetaling på efteruddannelser for almindelige lønmodtagere.

Det skulle se pænt ud, men det er den rene massakre, der er begået på dansk miljøpolitik. Vi skal ikke længere gå foran som det gode eksempel. Vi skal halte uhjælpeligt bagefter og håbe, at de andre fejrer op efter os. Pinligt.

Det er ganske enkelt ikke et moderne samfund værdigt.

Vil vi - eller vil vi ikke være almindelige menneskerettigheder bekendt.

Ja, den ene dag mener V og K ét, den anden dag noget andet. Men det er ikke et

emne, der egner sig til den form for slingrekurs.

Så lader vi de fattige i U-landene betale for ekstra bevillinger til danske sygehuse. Pludselig er vi uden bevillinger til at hjælpe med at bygge de nye østlande op. Så lyder tonen, at vi skal være i front i den nye globale verden.

Respekten om de danske holdninger i det internationale samarbejde er næppe høje.

Så fortsætter vi med at bygge mure for at undgå flygtninge, så vi kan overlade det til de andre lande at påtage sig ansvaret.

De siger ét- men gør noget helt andet, når det handler om arbejdsmarkedet. Her er sandheden, at de har indledt et superangreb på lønmodtagerrettigheder.

De kan ikke undskylde sig med, at de ikke rigtigt ved, hvad det betyder, når de forbyder al beskyttelse af deltidsansatte og giver arbejdsgiveren eneret til at herske over arbejdstiden.

Historien om det lovforslag udvikler sig efterhånden til det helt groteske.

Først er det en ret, der ydes til de ansatte. Så er det en ligestilling mellem arbejder og arbejdsgiver. Nu hedder det, at det jo kun har virkning på et lillebitte område.

Nej, sandheden er, at de ensidigt har brudt ind til fordel for den ene part og indledt et generalangreb på overenskomsternes arbejdstidsbestemmelser.

Eksempel på eksempel på forslagens konsekvenser er dukket op i forbindelse med lovforslagets behandling. Det har regeringen kun skuldertræk til overs for. Det gjorde ikke noget - hvis de blandede lidt klogskab ind i deres højt besungne handlekraft.

Det store problem er i virkeligheden, at vi vælgere aldrig fik fortalt, hvad den nye regering ville. Det gik kun ud på ikke at fortælle noget under valgkampen.

Så kan man selvfølgelig ikke måles på indsatsen.

Faren er, at de kommer til at styre det danske velfærdssamfund efter tilfældighedernes princip.

Så strør de lidt sukker med den ene hånd, hvorefter de lader lussingen smælde med den anden. Ingen aner, hvor det næste ideologiske felttog skal starte.

Frihedens århundrede hedder det nye slagord. Men det er mest frihed for den bedst stillede del af befolkningen. Intet initiativ er endnu blevet de dårligst stillede til gode. Det er en rendyrket udgave af klassisk borgerlig politik, hvor det gælder om at fastholde og hævde de bedst stilledes privilegier.

Kan I huske de store ord om behandlingsgarantier uden penge mellem patienter og behandling. Nu gør regeringen et stort nummer ud af, at vi skal

skattebegunstige sygeforsikringsordninger.

Men hvorfor tegne forsikringer, når vi får garanti for behandling.

Jo for der er noget om, at de borgerlige vil støtte privatisering af det danske sundhedsvæsen. Det skal se pænt ud, men det er helt gennemskueligt.

Men hvem har egentlig rigtig tiltro til, at én mand, der for blot få år siden kaldte danskerne for velfærdsnarkomaner, vil være de svages beskytter.

Eller er der nogen som for alvor vil lade sig overbevise om, at Thor Pedersen vil indtage rollen som vor tids Robin Hood. Nej vel!

Eller vil beskæftigelsesministeren i den moderne tid være talsmand for, at gode lønmodtagervilkår skaber de bedste arbejdsresultater. I så fald omfatter det ikke et godt arbejdsmiljø.

Nej vi savner ikke bare balance i den nye regerings politik. Vi savner også helhed.

Det eneste vi bliver mødt med er politisk selvtilstrækkelighed og ophøjet arrogance. Det giver næppe politisk og økonomisk stabilitet.

Igennem de mange år med en socialdemokratisk ledet regering var jeg hele tiden talsmand for bredde i de store politiske løsninger.

Det vil øge troværdigheden og styrken bag den økonomiske politik. Det er i virkeligheden den bedste garanti for investeringer i nye arbejdspladser og nye vækstmuligheder.

Den nye regering synes nærmest stolte over, at den har ført sig ud i et totalt afhængighedsforhold til Dansk Folkeparti og dermed skabt en hidtil uhørt blokpolitik.

Lad det være sagt, så det ikke kan misforstås. Det øger ikke regeringens midtsøgende og samlende kraft. Det vil svække tiltroen til den politiske bæredygtighed. .

Det er sagt, at den nye højrepolitik giver fagbevægelsens nye kræfter - med en fælles ydre fjende.

Men det er i virkeligheden opbakning til den gode gamle fælles solidaritetsfølelse.

Når det kommer til stykket, så er der ikke støtte til at splitte dette land over i to politiske halvdele. Der er tværtimod støtte til grundpillerne i det danske velfærdssamfund og til et stærkt og samarbejdende folkestyre.

Men vi skal til gengæld ikke glemme, at den nye regerings indmarch også var en begyndelse til den danske arbejderbevægelse. Alle de gode resultater til trods, så

havde tilliden lidt et knæk.

Både vi i fagbevægelsen og i Socialdemokratiet må ransage os selv, og finde svarene på det store nederlag. For det var et stort nederlag.

Jeg mener ikke, vi skal lukke øjnene og håbe, at det går over. Vi må, og skal finde nye svar på løsninger, der kan finde sin rod i den store bredde lønmodtagerskare. Kun dér kan vi finde styrken til igen at være et lederskab i det danske samfunds udvikling.

Vi kommer ikke langt med at hævde, at det var befolkningen, der tog fejl. De valgte os fra, fordi de havde svært ved at finde glæde og engagement i det, som foregik. Resultaterne var gode nok, men glæden ved dem var til at overskue. Det er vores visioner, der skal være ledetråden - vi kan ikke klare opgaven, ved at administrere et samfund.

Vi må, og skal stoppe den sygdom, som flourer over hele Europa, omkring de nye indvandrere. Og vi skal levere troværdige løsninger her i landet.

Nu må det være slut med at acceptere halve løsninger, fordi vi ikke tør tage fat om nældens rod - en effektiv og konsekvent integrationspolitik.

Jeg håber, at vi kan etablere grundlaget for en integrationsløsning i et samarbejde mellem et bredt politisk samarbejde og arbejdsmarkedets parter. Samarbejdet skal både målrette sig mod at åbne det danske arbejdsmarked for de nye grupper.

Det har vi hårdt brug for. Men vi skal selvfølgelig også løse de sociale problemer, som fører mange indvandrere ud i vold og kriminalitet.

Alle parter skal vise vilje og mod til handling. Alle skal med og alle skal forpligtes.

Vi kan give folk en god introduktion på danske arbejdspladser uden, at give dem slave vilkår.

Vi må, og skal sikre tryghed og kvalitet om vores børns uddannelse - uanset om de ender som smede eller IT-ingeniører.

Både den gamle og den nye regering har været alt for fedtede, når det handler om kvaliteten i vores skoler. Det kan ikke nytte, at vi ligger på en lunken plads i den internationale konkurrence. Vi skal helt i top.

Uanset rekorderne i arbejdsløshedsstatistikkerne, så frister alt for mange en tilværelse som ikke aktiv, selv om de kan bestride et job. Den nye dagsorden handler ikke om ret og pligt, men om muligheder.

Vi skal ikke aktivere, men skabe gode job.

Den nye arbejdsmarkedspolitik handler også om stærke arbejdspladser, der hele tiden kan matche forandringen fra den nye globale tid. Efteruddannelse og et

godt arbejdsmiljø er nøglerne til fremtidens vækst.

Tusindvis af arbejdsgivere har forladt den holdning, at det alene handler om at skabe effektiv produktion. I fremtiden handler det om at slippe lønmodtagerne frit, så de kan skabe selv.

Vi skal gøre arbejdsmarkedet attraktivt både for nye grupper og for ældre, så de måske kan blive lidt længere.

Det er ikke efterlønsordningen, der er roden til at folk går af for tidligt. Det er arbejdsmarkedet, der ikke rummer plads. I sidste ende er det forkert personalepolitik.

Og vi kan sagtens forbedre efterlønsordningen for de grupper, der har klaret deres gennem 35 til 40 år på arbejdsmarkedet.

Og så kan vi passende skabe bedre arbejdspladser for de mange, som skal hjælpe vores svage ældre. Medarbejderne i den offentlige sektor har brug for ordentlige vilkår, hvis de skal glæde andre.

Både fagbevægelsen og Socialdemokratiet må nu gå til biddet, når det handler om Danmarks rolle i Europa. Jeg er ikke i tvivl om, at vi er nød til at byde på den europæiske dagsorden. Vi sover i timen, mens de andre lande tør tage fat på de totale forandringer i den internationale verden.

Vi kan ikke nøjes med lunkne svar, fordi vi er bange for de nationalistiske vinde, der blæser hen over Europa.

Der er sat en ny international dagsorden. Økonomi og viden er ikke begrænset af grænser. Vi har politisk ansvar for en stor verden.

Vi vil ikke længere acceptere overgreb på uskyldige uanset, om det handler om Israel eller palæstinensere. Vi skal være med, når freden skal realiseres. Nu har vi længe nok set krigen hærge i mellemøsten.

Det internationale samfund må nu gribe ind og forpligte parterne til løsning. Det kan blive nødvendigt med magt – økonomisk eller militært. Men så må vi bruge de magtmidler.

Kampen for fred i Mellemøsten er også en kamp for fred i verden.

Vi vil ikke acceptere, at millioner af mennesker sulter. Vi er med, når hjælpen skal nå frem, og når udvikling skal skabes.

De nye generationer er opdraget med en helt ny international bevidsthed.

De vil lave verden om til en bedre verden.

De er individuelle, men de er sammen om en helt ny bevidsthed.

De har set vor tids sårbarhed, hvor verden hurtigt kan forandres til det værre.

Udviklingen har vist os, at vi ikke kommer nogen vegne ved at lade andre sætte den ny tids dagsorden. Det er op til os selv at genvinde tilliden.

God 1. maj

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

1. maj-tale, Fagbevægelsen

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/lo-formand-hans-jensens-1-maj-tale-2002>